

CHURCHES, MOSQUES AND JEWS

(1) שמות פרק ט פסוק כט

וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מֹשֶׁה כְּצִאתִי אֶת הָעִיר אֶפְרַשׁ אֶת כַּפֵּי אֶל יְקִיָּק הַקְּלוֹת יַחְדָּלוּן וְהִבָּרַךְ לֹא יִהְיֶה עוֹד לְמַעַן יִתְדַע כִּי לִיקְוֹק הָאֶרֶץ:

(2) רש"י שמות פרק ט פסוק כט

(כט) כצאתי את העיר - מן העיר, אבל בתוך העיר לא התפלל, לפי שהיתה מלאה גלולים:

(3) שולחן ערוך אורח חיים הלכות תפלה סימן צד סעיף ט

הגה: ומי שבא בדרך והוא סמוך למלון, אם יכול להסתלק (כח) מן הדרך במקום יב שלא יפסיקוהו עוברי דרכים, יסתלק שם יג ולא יתפלל (כט) במלון של עובדי כוכבים, (ל) שלא יבלבלוהו בני הבית; אבל אם א"א לו להסתלק מן הדרך במקום שלא יפסיקוהו, יתפלל במלון יד באיזה קרן זוית

(4) משנה ברורה סימן צד ס"ק כט

(כט) במלון של עו"ג - [לד] שבודאי יש בו גילולים ותועבות ואין להכניס לשם דבר שבקדושה שהרי מרע"ה אמר כצאתי את העיר וגו' ולא רצה להתפלל במצרים לפי שהיתה מלאה גילולים:

(5) שולחן ערוך אורח חיים הלכות בית הכנסת סימן קנד סעיף יא

נרות שעוה (מג) שנותנם כותי לעובדי אלילים, (מד) וכיבן שמשן ונתנם או מכרן לישראל, יז אסור להדליקם (מה) בבהכ"נ. הגה: (מו) אף על פי שמותרים להדיוט

(6) משנה ברורה סימן קנד ס"ק מה

ולענין לעשות מבית תפלה של עכו"ם ביהכ"נ כתב המ"א בשם הרא"ם להקל והטעם כי לא נעבד הבית עצמו מעולם ודעת הא"ר נוטה להחמיר לעשות ביהכ"נ קבוע ע"ש וכמדומה שהעולם נוהגין להקל ועיין בה"ל שביררנו דדוקא כשאין דרכן להעמיד שם אליליהם אבל אלו שמעמידין שם אליליהם אף שהוציאום משם ומכרו הבית לישראל דאז מותר הבית להדיוט מטעם שכבר נתבטל עי"ז משם משמשי אליל כדאיתא ביו"ד קמ"ה ס"ג עכ"פ לביהכ"נ אסור:

(7) רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק יא הלכה ז

וכן כל עכו"ם שאינו עובד עכו"ם כגון אלו הישמעאלים יינן אסור בשתייה ומותר בהנייה וכן הורו כל הגאונים, אבל אותם העובדים עכו"ם סתם יינם אסור בהנייה.

(8) רמב"ם הלכות עבודת כוכבים פרק ט הלכה ד

כנענים עובדי כו"ם הם ויום ראשון הוא יום אידם, לפיכך אסור לתת ולשאת עמהם בארץ ישראל יום חמישי ויום ששי שבכל שבת ושבת ואין צריך לומר יום ראשון עצמו שהוא אסור בכל מקום, וכן נוהגין עמהם בכל אידיהם.

(9) פירוש המשנה לרמב"ם מסכת עבודה זרה פרק א משנה ד

ולפיכך יש לדעת שכל עיר מערי האומה הנוצרית שיש להם בה במה, רצוני לומר בית תפילתם, אשר הוא בית עבודה זרה בלא ספק, הרי זו העיר אין מותר לעבור בה בכוונה, וכל שכן לדור בה... ואם זה הוא דין העיר, קל וחומר לדין בית עבודה זרה עצמו, שכמעט אסור להביט בו, וכל שכן לקרב אליו, וכל שכן להיכנס אליו.

(10) חידושי הריטב"א מסכת עבודה זרה דף יא עמוד ב

ולפי זה אסור ליכנס לבית ע"ז במקום שאין רגילין הגוים ליכנס לשם אלא לצורך ע"ז בלבד, אבל אם יש שם חצר לדון או שדרכן ליכנס שם לעשות צרכיהם או לעבור שם דרך קפנדריא מותר, ואפי' במקום הפסד ממון בלבד, דהוה ליה כהא דתנן שאם אין הדרך מיוחדת לאותו מקום מותר

(11) שו"ת הרא"ש כלל יט סימן יז

ששאלת, על אשר ברח ונכנס ליסגר בבית עבודת כוכבים המוקפת חומה ודלתים ובריה, כדי לינצל, נראה לי שאין איסור ועון בדבר. ועוד יותר מזה אני אומר, כי בארצנו נהגו הכותים, אף מי שהיה חייב מיתה ונס אל בית עבודת כוכבים, לא יקחוהו משם; ואם יהודי ברח שם לינצל, אין איסור בדבר.

(12) שולחן ערוך יורה דעה הלכות עבודת כוכבים סימן קנז סעיף ג

כו] מי שנתחייב מיתה <יא> מותר לברוח לבית עבודת כוכבים ולהציל את עצמו. (כז) וי"א דבשעת השמד, אסור).

(13) שו"ת אגרות משה יורה דעה חלק ג סימן קכט

וי איסור ליכנס לכנסית הנוצרים פשוט שליכנס לכנסית הנוצרים שהוא מקום שעובדים ועושין תפלותיהם שאסור אף ליכנס רק להביט בצורות שהיו ידועין שרק לנוי נעשו... אבל בבית שעושין עבודותיהם אסור בכל אופן, ודין החצר הוא חצר שאין שם כלום והנידון הוא רק מפני החשד שלכן כשדרך עובר בו למקום אחר מותר, וגם הא שכתבו התוס' דצורות לנוי מותר הוא דוקא לנוי בעלמא כאנדרטא של מלכים וצורות שבמטבעות ותמונות (פיקצ'ס) שבבתים, אבל אם נעשו לנוי הע"ז ובית הע"ז אסור בהנאה כמו הע"ז, כמפורש בע"ז דף נ"א וכל הצורות הנמצאים שם כולם אף אלו שלא נעבדו נעשו לנוי להע"ז ולבית הע"ז שזה אסור, וגם לבד האיסור דבר השחתה הוא באמונה ובדעות שיהיה רצון לילך לשם, וגם בני הרר"ד שליט"א אומר שכל הענין נעשה להסית ולהדיח בהתקרבות שזה ודאי הוא דבר אסור לעשות רצונם ולהתקרב להם ולכן ח"ו מליך לשם.